U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **S. O.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2004, č. j. 24 Az 2197/2003 - 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 9. 2003, č. j. OAM–3784/VL-19-HA14-2003 nebyl z důvodu nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) žalobci udělen azyl v České republice a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, která byla rozsudkem tohoto soudu jako nedůvodná zamítnuta; proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost.

Součástí podané kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele, aby mu soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce (§ 35 odst. 7, § 105 odst. 2 s. ř. s.).

Krajský soud k návrhu na ustanovení zástupce vyzval stěžovatele, aby soudu poskytl vyjádření o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech, jež jsou nezbytné pro posouzení podaného návrhu (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Přípis soudu byl stěžovateli zaslán na poslední známou adresu, uvedenou v kasační stížnosti, a byl mu doručen ve smyslu § 46 odst. 4 o. s. ř. Protože stěžovatel na výzvu soudu nereagoval, krajský soud usnesením ze dne 6. 9. 2004, č. j. 24 Az 2197/2003 - 36 jeho návrh na ustanovení zástupce zamítl.

Usnesením ze dne 8. 2. 2005, č. j. 24 Az 2197/2003 - 44 vyzval krajský soud stěžovatele k odstranění překážky řízení a doložení plné moci advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Na tuto výzvu soudu, doručenou mu ve smyslu § 46 odst. 4 o. s. ř., stěžovatel nereagoval.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Podle ustanovení § 105 s. ř. s. odst. 2 musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo musí mít sám vysokoškolské právnické vzdělání. Stěžovateli nebyl na jeho žádost soudem ustanoven advokát a na výzvu soudu nedoložil plnou moc k zastupování udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Nedostatek zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. června 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu